
DOCUMENT IDEOLÒGIC DE LA FNEC

ESTABLEIXEN els Estatuts de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya així com la seva Tradició que l'alliberament nacional de Catalunya, juntament amb la defensa dels estudiants i l'ensenyament, especialment, a la Universitat, i la normalització de la Llengua, consisteixen els tres grans objectes que ocupen la FNEC. Són per tant la seva història, els seus Estatuts, els seus reglaments, ponències i posicions ideològiques respecte aquests àmbits les que confereixen la identitat de la Federació i omplen de contingut les seves accions.

En consideració al que s'estipula en l'article 17 dels seus Estatuts, a saber, que el Congrés és l'òrgan suprem de la FNEC i que és funció d'aquest la definició dels principis i postulats de la Federació, els membres de la FNEC, reunits en Congrés extraordinari, aproven el present document on es recullen els fonaments ideològics de la Institució i els seus preceptes rectoris.

Dotant el text present de plena vigència des del moment de la seva aprovació per part del Congrés fins a l'aprovació de qualsevol esmena al seu respecte per part del mateix, CONSTATEM que

1. FET NACIONAL

Sostenim com a veritats evidents els següents principis:

Que Catalunya és una nació, ja que disposa d'una comunitat que comparteix una tradició i costums, història, identitat, llengua i cultura, i que viu en un territori delimitat, el Principat de Catalunya, i que és en aquest poble en qui resideix la sobirania nacional. Des del Principat, no renunciem a l'alliberament dels Països Catalans, nació plena.

Que, pel fet de constituir una entitat nacional, el seu poble té el dret a la lliure determinació per escollir les seves pròpies formes de govern i el seu avenir social, polític i econòmic, i que l'exercici de la lliure determinació, i qualsevol altra expressió de la sobirania nacional, que resideix en el poble català, és dret i deure del poble català.

Que la llengua natural de Catalunya és el català i que el seu àmbit lingüístic s'anomena Països Catalans, territoris de cultura catalana on la llengua autòctona és el català, i on el Principat de Catalunya hi forma part juntament amb la Catalunya Nord, Andorra, la Franja de Ponent, el País Valencià, el Carxe, les Illes Balears i l'Alguer. La defensa de la llengua natural de Catalunya serà pilar fonamental de l'acció política a Catalunya en exercici de la seva sobirania.

1.1 Status polític de catalunya

El primer d'octubre de l'any 2017 el poble de Catalunya va expressar en Referèndum la voluntat de constituir-se com a estat independent. Considerem que en

---

assenyalada data el poble català va exercir el seu dret a la lliure determinació, legítimat per residir en ell la sobirania nacional de Catalunya.

La no efectivitat de l'exercici de la lliure determinació del poble català no l'inhabilita ni l'exclou, ans el contrari - sent aquesta manca d'efectivitat conseqüència de l'acció (o inacció) dels representants polítics del poble català, i en cap cas decisió activa del poble català.

2. POLÍTICA UNIVERSITÀRIA

2.1 Autonomia universitària

Un dels pilars del sistema universitari modern és el poder de decisió dels centres pel que fa al finançament, professorat, recerca i docència a la Universitat. Al nostre país, la comunitat universitària té veu i vot en la presa d'aquestes decisions a través de sistemes democràtics com l'elecció del Rector, els representants al Claustre i les juntes de centre. Aquests mecanismes permeten que la perspectiva dels estudiants es trobi representada als òrgans de decisió, i la FNEC ha d'espigar a contribuir-hi de la manera més eficaç possible.

El sí de la vida universitària ha de transcórrer amb naturalitat sense ser objecte d'interferències per part del govern; en aquest sentit és un dret i una virtut de l'acadèmia la llibertat de poder incomodar al poder polític. Llibertats com la de càtedra i investigació, així com la d'expressió són fonamentals en un sistema universitari que es vulgui coherent amb els valors ètics fonamentals que ha de defensar estatutàriament: la tolerància envers la diversitat ideològica i la resolució civilitzada de conflictes.

Cal apostar per un model de responsabilitat i fiscalització. Aquelles persones escollides a càrrecs executius han de tenir l'oportunitat d'aplicar el seu projecte. La comunitat universitària ha de saber en tot moment qui pren les decisions per poder-les avaluar. A la finalització del mandat, si s'ha fet una bona feina la comunitat universitària tindrà l'opció de renovar el càrrec. En cas que la gestió hagi estat insuficient, apareixerà una oportunitat per retirar la persona i escollir-ne una altra.

La universitat catalana ha de ser el referent d'una manera de fer republicana. És per això que, rebutjant el llegat del sistema franquista de democràcia orgànica, cal promoure l'elecció directa dels governants i posar a l'abast dels òrgans de representació plural mecanismes de control que, d'una banda, permetin avaluar la gestió i, de l'altra, garanteixin la governabilitat de la institució facilitant que els projectes de govern puguin dur-se a terme sense entrebancs provinents del filibusterisme.

La figura del rector i les facultats que li són atribuïdes són necessàries en termes pragmàtics pel que fa a la governabilitat de la universitat. Nogensmenys, el claustre es l'òrgan de representació que recull d'una manera més acurada la pluralitat del conjunt de la comunitat universitària. Així doncs, cal que s'atribueixin al Claustre poders vinculants de tal manera que, en cas que el rectorat es manifesti dissident a la voluntat expressada per aquest, una majoria qualificada pugui legitimar que prevalgui la seva determinació.

2.2 Recerca, docència i avaluació

Des d'un punt de vista dels objectius que fonamenten la raó de l'existència d'un sistema universitari públic (transmissió de coneixement sota el garant d'una mínima qualitat docent) els estímuls cap a aquells qui són els encarregats de dur a terme aquestes tasques no poden en cap cas limitar-los en un sentit que perjudiqui el fi últim del sistema públic.

Així doncs, cal preservar els incentius a la investigació i recerca entenent el valor afegit que aquestes activitats també aporten als alumnes: oportunitats globals i un major reconeixement de les seves titulacions per mitjà de referències al seu propi professorat.

No obstant això, cal establir nous mecanismes que incentivin un esforç apropiat en l'activitat docent tant des del moment de la contractació com al llarg de la realització d'aquesta tasca.

El model de transmissió de coneixement no pot deixar de perseguir la millora de la qualitat docent. Ha de ser prou dúctil tal que ofereixi a l'estudiant el màxim grau de llibertat en la decisió sobre quins són els mecanismes que li són més útils per a l'assoliment no només dels continguts sinó també de les aptituds.

En aquest sentit, la digitalització dels continguts docents aporta als estudiants flexibilitat i recursos addicionals pel que fa al seu procés d'aprenentatge. Per exemple, la disponibilitat de gravacions audiovisuals de les classes de teoria seria un pas endavant en aquest sentit.

La minva en el caràcter dogmàtic dels mètodes docents no pot entendre's com una rebaixa del rigor quant a l'activitat avaluativa, sinó que ha de servir per evidenciar i alhora implicar la necessitat d'una major diversitat i exigència en aquesta.

2.3 Col·laboració públic-privada

Al marge de la seva funció com a pal de paller de la cultura, història i arts catalanes, la Universitat moderna ha esdevingut una institució de transmissió de capital humà. És manifest que, a dia d'avui, els estudis terciaris prenen un caràcter d'instrucció professional que representa, especialment per als estudiants d'origen humil, una oportunitat d'ascens social.

És per això que cal preservar i promoure la col·laboració amb el sector privat, sempre i quan sigui transparent i no comprometi el principi d'autonomia universitària. Concretament, el contacte entre empreses i estudiants és un recurs valuós, ja que els ofereix noves oportunitats d'elecció, integració i informació pràctica sobre el funcionament del mercat laboral al qual participaran un cop acabats els estudis.

2.4 Llibertat de consciència

El dret de vaga, mobilització i protesta és una eina essencial per posar sobre la taula les reivindicacions dels estudiants. Aquestes accions poden fer cops d'efecte que concentrin l'atenció en les propostes i els greuges de la comunitat estudiantil. La FNEC ha de d'adherir-se a totes aquelles que siguin consonants amb els punts d'aquest document i amb els valors de la federació.

Ahora, l'exercici d'aquests drets no pot servir d'excusa per privar a altres estudiants dels seu dret d'accedir a les instal·lacions universitàries. Cal respectar la llibertat de consciència de cada persona, i això inclou aquells que trien no participar en les mobilitzacions que hagin estat convocades.

Correspon a la lliure consciència de cada membre de la federació el poder de decidir el sentit del seu propi vot en òrgans de decisió de la universitat tret d'aquells casos en què sigui objecte de votació:

1. alguna de les idees expressades en aquest document
2. premisses que responguin a valors fonamentals de la FNEC
3. qüestions el sentit del vot de les quals hagi estat consensuat amb anterioritat a nivell nacional per mitjà del congrés o a nivell sectorial per mitjà de la junta de cada universitat.

2.5 Catalunya

La FNEC ha de ser conseqüent amb allò que constitueix un dels seus pilars fonamentals: ha de prendre la iniciativa en la defensa del poble de Catalunya i el seu alliberament des dels òrgans de govern i tots aquells espais de debat que sorgeixen de l'entorn universitari i de l'àmbit social.

La llengua, en tant que és el nexa que enforteix el terreny sobre el qual es desenvolupa una cultura i és alhora l'espill de la seva evolució, ha de ser baluard de la lluita nacional també a la universitat.

Convé, doncs, rebutjar qualsevol iniciativa que emani de la concepció equivocada que entén el català com a un instrument de confrontació i promoure'l com a llengua d'aproximació i vertebrament del coneixement del país.

L'essència de la universitat no pot mai provenir d'haver-hi plasmat volitivament una realitat social, car deixaria de reconèixer-se com a tal: no és una altra que aquella que impacta, que interactua, que genera i que lidera el moviment cultural i intel·lectual d'un país la única forma veritable i, per tant, concebible d'Universitat.

Emperò, és profundament essencial trobar el punt dolç entre arrelar la universitat al país i romandre oberts al món, puix en el context d'una actualitat global on la *lingua franca* és l'anglès, cal desclucar-se i badar més enllà del terrenal català: acollir, perseguir el coneixement i captar el talent; aprendre i saber-se desprendre dels mals vicis.

Tanmateix, la posició minoritària del català al món no pot servir d'excusa per desistir d'una forta política d'incentius a aprendre'l tant per a l'alumnat com al professorat nouvingut. Així doncs, hem de deixar d'entendre el català com a una llengua tan sols

---

pròpia i quasi bé exclusiva: cal promocionar-lo com a la oportunitat que és i no caure en la gasiveria fruit de la resignació històrica a enaltir amb fermesa el seu valor.

En conseqüència, esdevé imperatiu i primordial destinar esforços i recursos a, d'una banda, proporcionar el màxim de facilitats per al seu aprenentatge i, de l'altra, promoure'l en col·laboració amb altres entitats i institucions afins per a que sigui entès com allò que veritablement és. La FNEC ha de ser capdavantera i prendre la iniciativa en aquest aspecte.

La llengua catalana és, en definitiva, llengua d'acollida i de cohesió social i, en cap cas, un entrebanc per a la proliferació de les branques i la qualitat del coneixement.

2.6 Estratègia i lideratge

2.6.1 Perfil propi

Pel que fa a la iniciativa en el moviment estudiantil, la FNEC ha d'adoptar una actitud proactiva i rebutjar el paper secundari de ser un sindicat que accepta o declina sumar-se a propostes d'altres organitzacions. Hem d'aspirar a que les propostes de la FNEC tinguin prou pes per forçar la resta d'entitats d'àmbit estudiantil i nacional a posicionar-se al respecte. La preocupació per adoptar rols de lideratge no es justifica tan sols per una qüestió de visibilitat de la nostra federació, sinó que respon principalment a la necessitat de llibertat discursiva de la que es nodreix l'esperit crític i la fermesa propis de la FNEC.

2.6.2 Servei a la comunitat estudiantil

La FNEC ha de prendre consciència no només dels recursos dels quals disposa sinó també d'aquells que té potencialment a l'abast. El nostre àmbit d'actuació no ha de veure's delimitat per la participació en l'estructura orgànica de la universitat (claustre i consells) sinó que ha de saber-se transcendent i capaç de fer universitat més enllà de les institucions.

El Centre de Documentació Universitària, l'Agenda Universitària, la Revista Fòrum, el Telèfon de l'Estudiant, la Festa Universitària Anual de la Benvinguda i d'altres èxits fruit de la implicació i l'esforç en el temps de la refundació de la FNEC han de servir de referent a l'hora d'engegar nous projectes en servei a la comunitat.

2.7 Discriminació

La universitat no tindrà polítiques de cap tipus que discriminin entre els membres de la comunitat universitària per raó d'ètnia, renda, edat, religió, gènere, opinió, naixement i altres circumstàncies homòlogues.

En aquest sentit i en consonància amb els principis en què es fonamenta el caràcter públic de la universitat, cal que aquesta contribueixi de la manera més justa possible a revertir aquelles situacions on hi tingui capacitat d'incidència. La més rellevant de totes no es produeix al llarg de la vida acadèmica, sinó en el moment de l'accés. La universitat - en tant que pública - té el deure de vetllar per a què es garanteixi la no discriminació per qualsevol de les raons esmentades al paràgraf anterior pel que fa a l'accés als estudis superiors.

Quant a la discriminació per motius de renda, el Consell Interuniversitari de Catalunya esdevé un òrgan d'interès per a la FNEC, ja que és allí on podrà defensar que el garant de la no-discriminació es materialitzi en termes de progressivitat i principalment d'incidència directa en les causes i orígens vertaders de les desigualtats pel que fa a oportunitats.

A Barcelona, 3 de maig de 2019